

sl. M. Hahn

1. O, smut - ny, bo - les - ny to stan, gdy w du - szach nie
2. Ach, cóż na prze - szko - dzie im, cóż? Gdzie błę - dy, gdzie
3. Ich wo - li, ich ser - cu - o, tak - szcze - ro - ści, sku -
4. Nie zwle - kaj, lecz ser - ce swe święć, bo ży - wa o -
5. Wnet łas - ki za - koń - czy się dzień, więc nia do os -

1. mo - że się Pan zu - peł - nie wy - sła - wić, swych rzą - dów w nich
2. bra - ki tych dusz? Nie trwa - ją w ci - cho - ści, aż Pan w nich za -
3. pie - nia jest brak, więc cią - gle się chwie - ją, zba - cza - ją, ku -
4. pu - ści cię chęć. Od - stą - pi Pan z si - łą, a szko - da by
5. ta - tnicz żyj tchnień! Mi - ja - ją te chwi - le, nie zo - stań - że

1. spra - wić, choć taj - nie swych dróg ob - ja - wił im Bóg.
2. go - ści. Czyż mo - że tak Pan po - świę - cić ich stan?
3. le - ją. Jak - że by więc Bóg po - świę - cić ich mógł?
4. by - ło i cie - bie, i sił, któ - ry - miś Go czcił.
5. w ty - le. Pan wo - ła cię, chodź, wa - ha - nia swe rzuć!

6. O Jezu, więc pęta me rwij,
wielkością swą w duszy mej lśnij
na wieczność, na długą,
wszak jestem Twym sługą.
Ty siłą mą bądź i życiem mym rządź!